

[Indenrigsministeren]

holdes i de to forslag, vi skal behandle her i dag.

Med regeringens forslag til lov om tandpleje fastlægger vi de samlede rammer for den fremtidige udvikling af hele tandplejeområdet i én lov. Hensigten er at tilvejebringe det bedst mulige grundlag for at sikre befolkningen et sammenhængende tandplejetilbud, som kan dække det enkelte menneskes behov gennem et helt livsforløb – at se tingene i sammenhæng. Behovet for sammenhæng og kontinuitet i tandplejen understreges i den overordnede målsætning for tandplejeområdet, som vi fastlægger i regeringens forslag. Det kan i virkeligheden undre, at en sådan sammenhængende lovgivning ikke er lavet tidligere.

Tandplejens overordnede mål skal være – og jeg citerer fra lovforslaget: »... at befolkningen ved en god hjemmetandpleje og et sammenhængende tilbud om forebyggelse og behandling kan udvikle hensigtsmæssige tandplejevaner samt sunde tænder, mund og kæber og bevare disse i funktionsdygtig stand gennem hele livet.«

Denne målsætning afspejler en erfaring, som jeg tror vi alle sammen har gjort, nemlig at bevarelsen af sunde og gode tænder er en opgave, som det enkelte menneske selv har ansvaret for også.

På en sundhedsfaglig konference i begyndelsen af december måned sidste år blev det da også understreget, at det vigtigste middel til bekæmpelse af huller i tænderne netop er en god hjemmetandpleje. Den overordnede målsætning er udtryk for, hvad vi på længere sigt ønsker at opnå med indsatsen på tandplejeområdet.

Med udgangspunkt i disse ønsker skal lovforslaget skabe grundlag for det første for en styrkelse af den forebyggende indsats, for det andet for størst mulig valgfrihed for den enkelte borger, for det tredje for tilvejebringelse af en klar afgrænsning mellem den kommunale tandpleje og privat praksis og for det fjerde for en sikring af sammenhæng og koordination mellem den kommunale tandpleje og privat praksis. Jeg skal i det følgende nærmere uddybe disse principper.

De indvundne erfaringer på tandplejeområdet og ikke mindst fra børnetandplejen viser, at det kan nytte at forebygge. Denne viden skal vi drage nytte af, og det forebyggende sigte skal derfor naturligvis fastholdes

og udbygges til at være et bærende element i hele tandplejen.

I børnetandplejen skal børnene sikres et tilbud om forebyggende og behandlende tandpleje. Denne indsats må naturligvis videreføres i voksentandplejen. Derfor må vi gennem indretningen af tilskudssystemet sikre, at en forebyggende indsats prioriteres højt. Det betyder, at der skal gives større tilskud til forebyggende ydelser end til behandling. Vi skal også gennem indførelsen af en ny forebyggende og diagnostisk grundydelse sikre en forbedring af indholdet af de forebyggende ydelser.

Som nævnt er det en forudsætning for regeringens lovforslag, at borgerne selv aktivt medvirker til opretholdelsen af deres egen tandsundhed. En naturlig konsekvens af denne holdning er efter regeringens opfattelse at sørge for, at borgerne har den størst mulige frihed til selv at vælge, hvordan de ønsker at udnytte det tandplejetilbud, som tandplejesystemet stiller til rådighed. Den voksne befolkning har altid haft mulighed for selv frit at vælge tandlæge. Denne mulighed skal naturligvis fastholdes, også for de særlig vanskeligt stillede personer, der måtte få og tage imod et kommunalt tandplejetilbud.

Det lovforslag, regeringen har fremsat, giver de forældre, der af særlige grunde ønsker deres børns tandpleje varetaget hos en privatpraktiserende tandlæge i stedet for den kommunale tandpleje, en mulighed for at vælge det. Det punkt i lovforslaget har været diskuteret meget i den debat, som offentliggørelsen af regeringens lovforslag har givet anledning til. Debatten har tilsyneladende været præget af nogle misforståelser, og derfor vil jeg gerne uddybe, hvorfor der efter regeringens opfattelse skal være mulighed for at fravælge det kommunale børnetandplejetilbud og i stedet søge privatpraktiserende tandlæge.

De forældre, der af særlige grunde ikke ønsker deres børns tandpleje varetaget af børnetandplejen, kan også i dag gå til privatpraktiserende tandlæge i stedet, men i så fald er det jo sådan, at forældrene selv skal betale alle udgifterne, og det betyder, at denne mulighed i realiteten kun står åben for de forældre, der har de økonomiske muligheder for at betale fuldt ud for deres børns tandpleje. Det synes regeringen ikke er rimeligt. Derfor foreslår vi, at kommunerne skal yde tilskud